

Drage čebelarke, dragi čebelarji!

V septembru nas je presenetil hiter vremenski preobrat in pravzaprav smo iz poletja stopili v zimi podobna jutra.

Pred časom mi je prišlo na uho, da je zdaj najboljše, kar lahko čebelar naredi, to, da čebele pusti pri miru. Porodilo se mi je vprašanje, če je to sploh možno, saj nas vedno skrbi, če bodo naše čebele uspešno preživele zimo. Poleg tega pa dobra zazimitev pomeni dobro zasnovo za naslednjo sezono. Skušnjava, da bi gledali v panje, je velika, predvsem nas pogosto lahko zadržijo prsti, da bi preverili, koliko hrane še imajo. Če bo oktober topel, lahko še vedno svoje družine dokrmimo, in če zaznamo varoje, jih še zatiramo.

V jesensko-zimskem času lahko svojo nenehno skrb za čebele preusmerimo tudi v izobraževanja in branje čebelarske literature. Prav tako se lahko udeležimo različnih seminarjev, strokovnih ekskurzij, predavanj svetovalcev specialistov JSSČ, strokovnih razprav, dogodkov ČZS in dogodkov promocije višje kakovostnega medu in čebeljih pridelkov.

To je tudi čas, ko lahko svoje pridelke prijavimo na senzorična ocenjevanja medu. Premislimo in načrtujemo lahko nove tržne strategije prodaje medu, ki smo ga pridelali. To lahko storimo

na področju iskanja novih prodajnih kanalov, s krepitvijo prepoznavnosti ali pa dodelavo vizualne podobe končnega izdelka, ki ga ponujamo potrošniku. V primeru, da je naš med ocenjen kot visokokakovosten, lahko tudi to izkoristimo kot tržno priložnost.

O pozitivnih vsebnostih v svojem medu si v tej številki lahko preberemo članek z naslovom Antioksidativna učinkovitost medu slovenskega porekla v letu 2024. Prav tako lahko preberemo zanimiv članek o razlikah v zazimljenju čebel v dveh različnih regijah Slovenije.

Takšni regijsko primerjalni članki so zelo dobrodošli, saj se pri čebelarskih praksah ves čas spoprijemamo s stališčem, da praks ne moremo kar poenotiti. Slovenija je geografsko in podnebno zelo raznovrstna, to pa pomeni veliko razliko v odstopanju doprinosov na tehtnicah in v različnih praksah v mesecu glede na lokacije čebeljakov.

Za konec velja poudariti, da je prav ta nenehna skrb čebelark in čebelarjev gonilo slovenskega čebelarstva. Čebelar nikoli ne počiva in vsak trenutek izkoristi za boljše pogoje svojega in čebelarstva nasploh!

Mara Golob Meserko

